

въ горитѣ на топлиѣ страни най-разпространениятъ имъ цвѣтъ е зелениятъ: зелени сж перата на папегалитѣ, на гължбитѣ, на брадатницитѣ и пр. Много пжти ще прехвъркне хищникътъ, докато да забележи срѣдъ зеленината зелената птичка.

Другъ е видътъ на нашитѣ гори, друга е и перушината на нашитѣ птици.

Половинъ година стоятъ оголени широколистнитѣ дървета; рѣзко изпжкватъ тѣхнитѣ тъмни и сиви клони. Бедна е и зеленината на иглолистнитѣ дървета: презъ тъмнозеленитѣ игли навредъ се сивѣятъ обрасналитѣ съ мѣхъ стебла и голи клони.

Бедни и грозни сж костюмитѣ на нашитѣ горски гости. Между тѣхъ преобладаватъ тъмнитѣ цвѣтове. Сива е нашата кукувица, сивъ е славеятъ, сива е перушината на авлигата, на колибарчето и пр. Свие се сивата птичка на сивия клонъ, на който е кацнала, и дори острото око не може да я отличи отъ преплетенитѣ вѣйки.

Голѣмо значение има облѣклото за глухаритѣ. За мжжкитѣ облѣклото не е тъй важно: тѣ отлитатъ високо по дърветата и тамъ се спасяватъ отъ враговетѣ си. Цвѣтътъ на перушината имъ е черъ. Не може да се каже, че този цвѣтъ имъ помага да се криятъ; но нито лисицата, нито порътъ, нито другъ четирикракъ хищникъ може да се покатери на върха на дървото, и глухарътъ се чувствува тамъ въ безопасностъ. Женскитѣ, обаче, сж свързани съ земята: на земята трѣбва да си направятъ гнѣздо, да лупятъ яйцата и да отглеждатъ малкитѣ. Между животнитѣ ще се намѣрятъ много любители на тѣхното месо, и беззащитнитѣ майки много лесно биха били изядени, ако тѣхното облѣкло се хвърляше тъй рѣзко въ очи, както на мжжкитѣ. Но на жен-